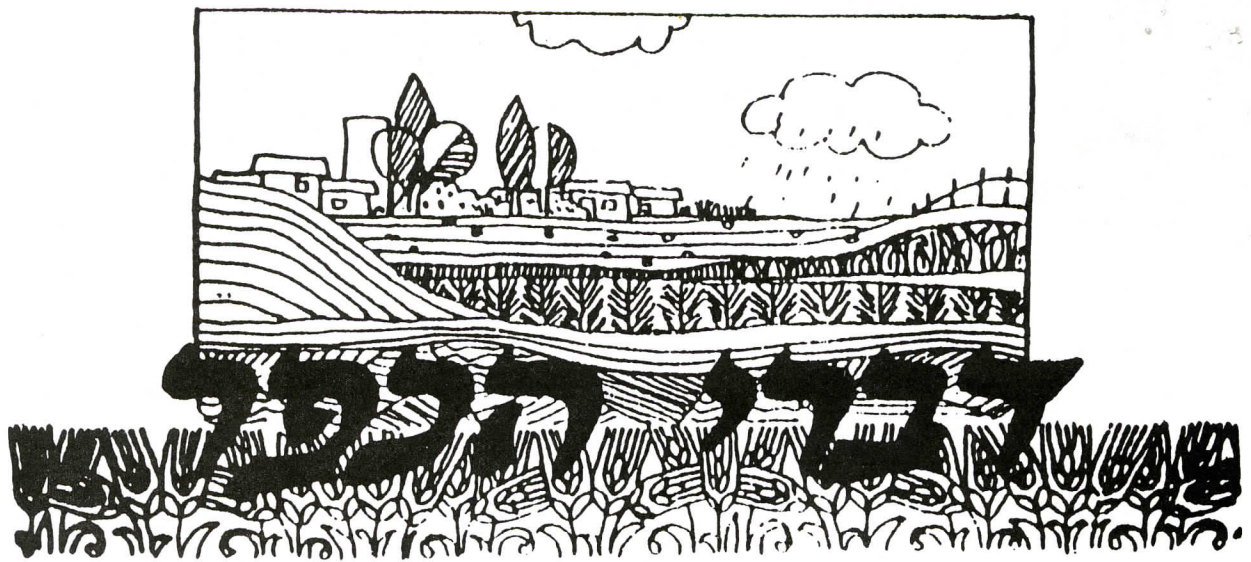
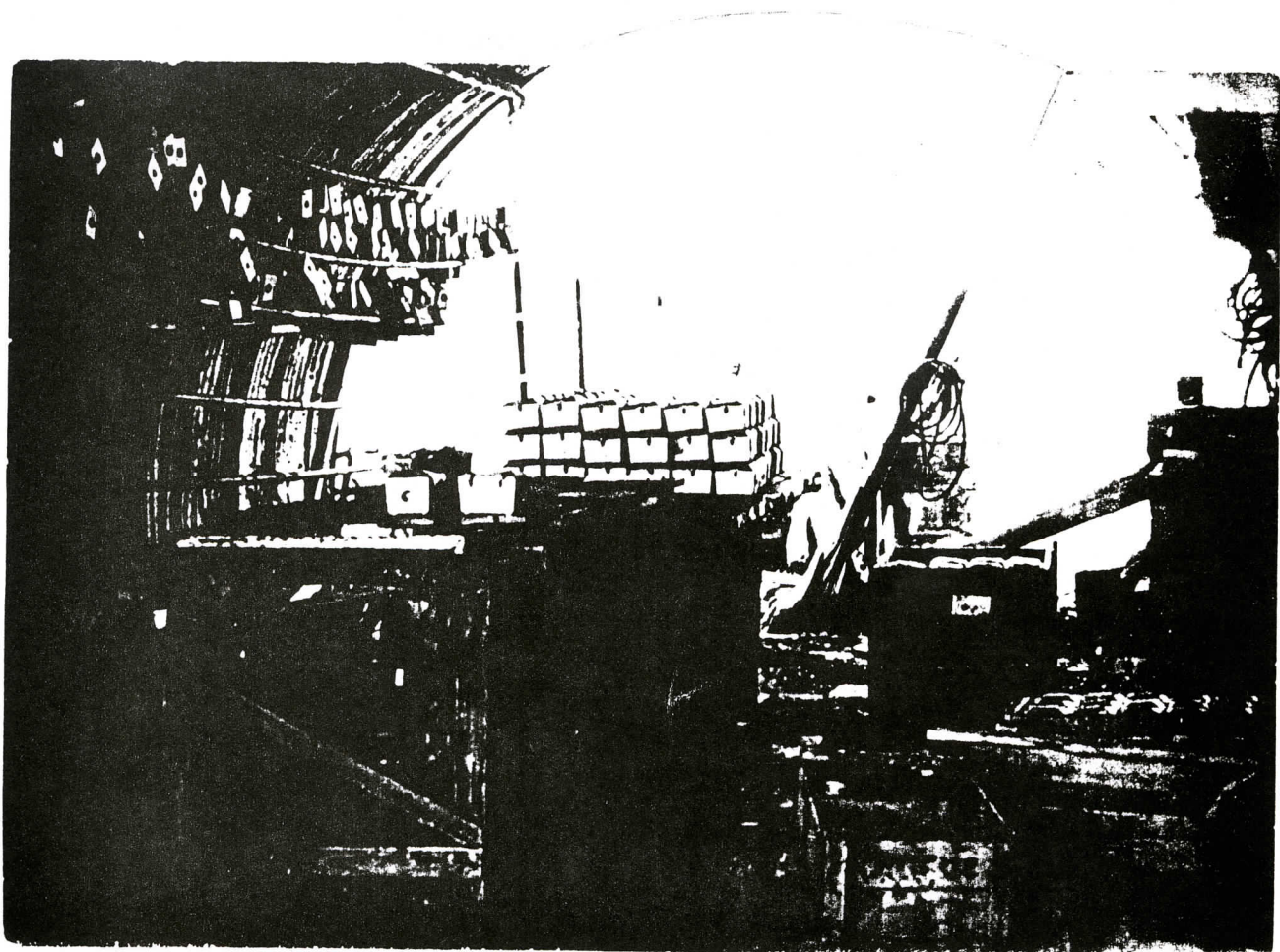

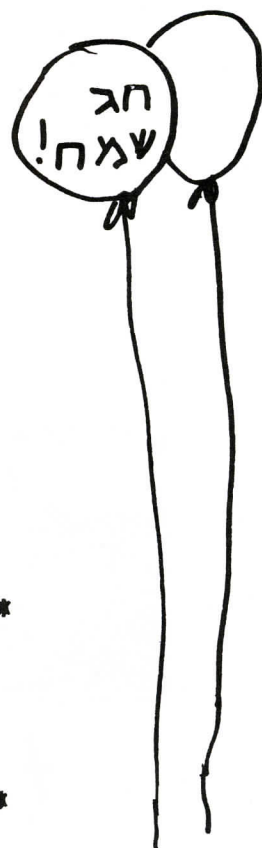
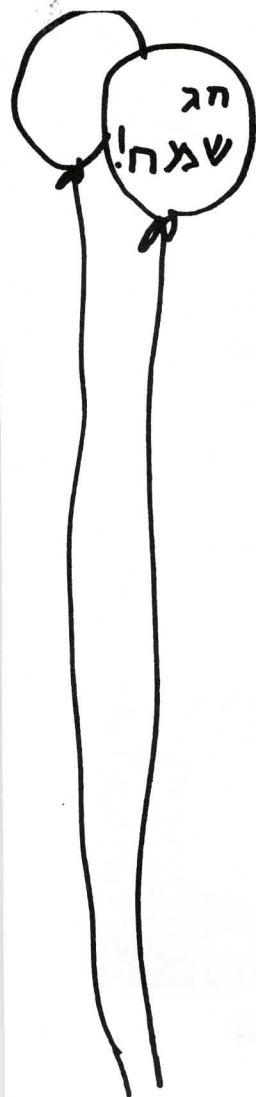
מפעל הבועים - ההתחלה

מי חלם שמהתחלה צנועה זו, יצמח מפעל לתפארת?

חג ה - 45

תכנית הערב *****

- 18:30 - טכס פתיחה (קצר) של חג-המשק
ופתיחת היריד באזור מגרש-חנייה והעמודים של
חד"א.
- 18:45 - מזנון חופשי עד 20:30 בחד"א.
- 21:15 - נעילת היריד
- 21:30 - הופעה באולם: צמד "הפרברים"
(הילדים יושבים עם ההורים!!)
- * 23:00 - עם סיום ההופעה - קפה ועוגה במרפסת
ובחד"א - ריקודים עד אור הבוקר!
(ניתן לקנות בירה במקום)
- * מנעורון בלבד.

ארוחת-ערב - חג-המשק *****

השנה כולם אוכלים בחדר-האוכל!!
הפעם נגיש את האוכל בצורת מזנון חופשי (בנוסף הבראנצ') משך כל זמן
היריד.
הקהל מוזמן לבוא ולהיהנות מהארוחה החל מהשעה 18:45 ועד 20:30.
האוכל יוגש למזנון כל הערב אז אפשר לבוא בניחותא.
להת'

ביום שישי - חג המשק
מגרש החניה יהפוך ליריד ענק .
לכן -

משעה 12:00 בצהריים
מכוניות לא יוכלו לחנות שם

נא למצוא מקום חניה חילופי.

חיזון 45

לא כולם היו בחדרה - אבל עכשיו כולם תורמים.

1

2

3

4

5

6

7

9

8

10

12

11

13

16

15

14

20

19

18

17

23

22

21

24

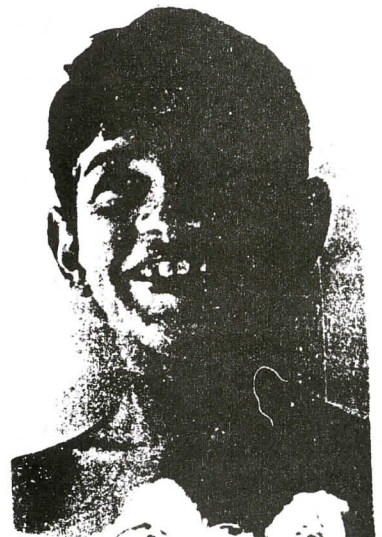
28

27

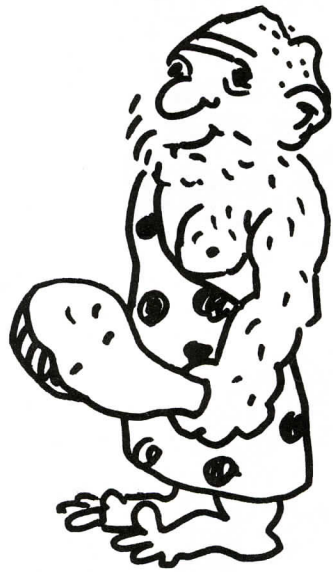

26

25

אגדה לחג-האשן

בארץ רחוקה רחוקה, שאולי בכלל לא היתה קיימת על כדור הארץ, ובעידן מרוחק כל כך שאולי לא התקיים מעולם, חי אדם בסירה על נהר רחב. כשהיה רעב, הוריד חכה לנהר ודג דגים - כשהיה מלוכלך, קפץ אל מימי הנהר והתרחץ - כשהיה צמא, שתה ממנו וכשהרגיש צורך להשתין, עמד על דופן הסירה והשתין. תמיד הנהר הביא דגים טריים, ותמיד שטף את הלכלוך.

לא היו אלה חיים מושלמים, כמובן. בחורף היה קר - אבל ככה זה בחורף ולכן אתה יודע שהגיע חורף. בקיץ באו היתושים, והיה עליו להתמרח במיץ מעלי עץ המליה כדי להתגונן בפניהם. גם לא היה הרבה לעשות בערבים, רק לשוחח עם החברים שלו בסירות האחרות - על מזג האוויר ועל מצב הדיג ועל הקציר שנכשל בכפר שעל גדות הנהר.

לאדם היה בן, שלמד בבית הספר בכפר. הוא התיידד עם בנים שם והם לקחו אותו לעיר הגדולה. שם אכל המבורגר אצל מקדונלדס וביקר בקולנוע. הוא מאוד נהנה. למען האמת, קצת התבייש בבגדים שלו ובחוסר הידע שלו, אבל הוא למד מהר מאוד.

כשחזר הביתה אמר לאביו: "החיים שלנו לא טובים. אנחנו מפסידים את כל הכסף בחיים." הוא שכנע את אביו לבנות בית בכפר ולחיות כמו כולם. ביחד עבדו קשה עד שעברו לבית כשהוא בנוי למחצה. הם השיגו הלוואה כדי לקנות נעלים וטלויזיה ודברים כאלה, והסירה שטה ונעלמה במורד הנהר. שניהם השיגו עבודה בעיר כדי לשלם עבור כל הדברים האלה, ואחרי העבודה חזרו הביתה באופניים ועבדו עוד כמה שעות כדי לבנות ולהוסיף דברים שונים. הבן היה מאושר כשחשב על כל הדברים הטובים שיהיו להם במשך השנים. הזקן היה מעדיף לעבוד קצת פחות קשה לעת זקנה, אבל הוא די נהנה מהטלויזיה ושמח מאוד שהבן חי בקרבתו. אבל לפעמים היה רוצה לאכול דג טרי במקום הדג הקפוא מהסופרמרקט. ולעולם לא יתרגל לשבת על קערה מחרסינה וללחוץ על כפתור לשאוב מים כדי שהשתן שלו יוכל לעבור דרך צינור ארוך עד לנהר. הוא פשוט לא ראה בזה הגיון.

ג'ורג'

קיבוץ של חלום - חלום של קיבוץ

קיבוץ - למי נחוץ?
ועוד כפר-הנשיא - כזה כפר, קצת אנגלי?
באמצע שום מקום - בכל זאת כפר של חלום!
ירוק - ומתוק.
שלו - עם לב.

עם שיתוף - ועם כל טוב.
עם חגים - ועם שינויים.
עם בית קברות - ועם בית תינוקות.

עם קצת עצב - ועם הרבה קצב.
עם שמחה - ועם ברית-מילה.

חבר וחברה -הולכים לחתונה.

חברים - יחד עם שכירים.

חברות - יחד עם שכירות.

עם תיירות - ועם חנות.

עם בריכה - ועם עבודה.

גידולי שדה - וגם מפעל יפה.

עם "נגד" - ועם אוטובוס 'אגד'.

עם "בעד" - ועם רכב לכל פרט.....כמעט!

עם 'סביון' - ועם בית-מלון.

עם חשמל - וגם קצת עמל.

עם מטעים - ועם כבשים.

עם פארק למשחקים - ועם משק ילדים.

עם נהג תורן - ועם אולפן.

עם ותיקים - ועם עולים חדשים.

עם חיילים וחיילות - עם סטודנטים ומתנדבות.

כפר מקסים - ובו כמעט כל דבר - לא להגזים!

כך הוא כפר הנשיא - כפר חלומי.

אך תדעו - כך... רק אם תרצו!

חג שמח - והרבה נחת
לחבר ולחברה - לאורח ולאורחת.

ק' כפר הנשיא - יולי 1993.

מרדכי ברור

הרקע: כחצי שנה לפני פרוץ מלחמת השחרור. החברים בחדרה, מתפרנסים בדוחק, בעיקר אצל פרדסנים בסביבה.

בשעות הבוקר המוקדמות עבדנו בזוגות בקטיף לימונים. יש לציין שבאותם ימים, כשקופתנו הדלה לא איפשרה מותרות, היינו בעלי ראשים שלא לעיתים קרובות ראו את הספר. לכן ראשי - מהסיבה הנ"ל וגם משום שהייתי עדיין צעיר, היה משופע בשערות שחורות ומגודלות. חשיבותו של התאור הפיזיולוגי הזה של מצב הפדחת, תתבהר בקרוב.

ובכן, תוך עבודת הקטיף, בערך בתשע בבוקר, התכופפתי כדי לקטוף לימון שצמח קרוב לגזע העץ, ליד הקרקע. מאחר והייתי מאד אתלטי בזמן ההוא - הייתי רץ לחדר האוכל לארוחות, תוצאה של שנות הצנע בימי המלחמה - קטפתי את הפרי והתיישרתי בקפיצה קרבית, ישר למעלה, בתוך העץ הדוקרני. העץ, שנעלב מפעולת הגזל של פריו, מיד הגיב והעניש אותי בדרך היחידה שהייתה בידו, וקוץ (או כמה) ננעצו בכוח רב, ישר לתוך מרכז הקרקפת שלי.

כמובן שחשתי את הכאבים במשך כל היום, אך ברוח חלוצית עמדתי בכך, מתוך מחשבה שאם הכאבים לא יעברו עד גמר יום העבודה, אכנס לקופת חולים בחדרה בדרך הכייתה.

למותר לציין שהכאבים לא חלפו, וכאשר יום העבודה הסתיים, ירדתי מהרכב בחדרה למטרה הנ"ל, ובקשתי ממוסי שיסביר לבתייה מדוע התעכבתי בחדרה.

נכנסתי לממלכתו של ד"ר קלפהולץ והעוזרת הנאמנה שלו - בטי קצלמן. משום מה הרופא חשב שאני עולה חדש ולא מבין עברית, והחל לדבר אל בטי ולרטון על הקבוצניקים האלה, פרועי השיער, שלא יודעים כלום, וכו'.

לאחר בדיקה יסודית - הרי הוא היה יקה - אמר לה "אין ברירה, צריך לנתח". הזעקתי את כל כוחותי כדי לעמוד בגבורה בנתוח שעמד להתבצע בו במקום, והרגשתי זריקה בעורף.

חיכיתי כמה רגעים, וכלום לא קרה. החלטתי להפתיע את הדוקטור ואמרתי לו בעברית "נו דוקטור, מתי אתה מתחיל?"

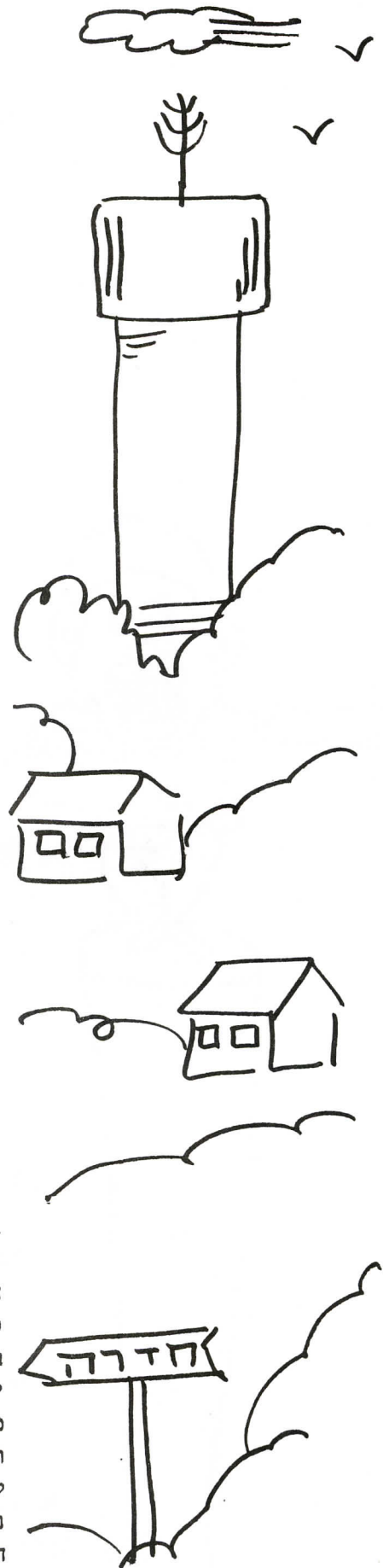
באותו רגע ממש, שמעתי צליל מתכתי וראיתי שהוא הניח סכין מנתחים בצבע אדום על מגש רפואי לבן. הצבע האדום היה הדם שלי. הוא החל לחטט בצבת כדי לשלוף את הקוצים, ותוך רטינות רבות חתך את שערי במספריים.

באותו רגע דרמטי, נפתחה הדלת ועוד גבור מחבורתנו נכנס לחדר. זה היה מוסי, שנשלח לחדרה ע"י בתייה, שדאגה מהאיחור הרכ בחזרתי הבייתה. מוסי ראה את הדוקטור עם הסכין בידו, חותך בראש שלי. כדרכם של כל הגיבורים, מוסי הבין שיותר לו רק דבר אחד לעשות כמצב המתואר, ומיד תפס יוזמה והתעלף בו במקום.

לאור נסיבות אלה, חלה חלוקה בכוחותינו. בטי רצה להחיות את גבור מס' שניים - מוסי, והרופא המשיך לטפל בגיבור מס' אחד...

רצה המזל, ובאותו יום ממש החליט מפקד הכנופיות הערכיות באזור, קאוקג'י, לתקוף את משמר העמק. ההתקפה נהדפה בהצלחה, והפצועים נשלחו גם הם לטיפול בחדרה. כך שכאשר יצאנו מהמרפאה, תושבי חדרה חשבו שאנו מגבורי משמר העמק, וקבלו אותנו באהדה רבה.

לא הרגשתי טוב מזה - אבל, כמו שאומר הפתגם האמריקני - "אם החיים מעניקים לך לימונים - עשה לימונדה".

חבורה של רוצג'איקנים

היינו קבוצה מוזרה שהתקבצה בבית, שנשא את השם WOLFHAL, ושלפי דעת הכפריים המקומיים, היה מעון צייד של איזה אציל בתקופת אליזבת הראשונה. אסכולה אחת קבעה שמלכה זו לנה לפחות לילה אחד במקום, ואילו אסכולה שניה סברה שהמקום נועד לניאופים, כי בבית-השימוש היחידי שהיה מחוץ לבית היו שני מושבים בלי מחיצה ביניהם. אפילו שייקספיר לא דמיון מצב כזה!

היה זה בספטמבר 1942 ובריטניה נאבקה על קיומה, בודדה במערכה ואנחנו, כחמישה עשר חניכי "הבונים", החלטנו שהשעה כשרה להקמת הכשרה באזור וילטשיר ובה נכין את עצמנו ליום רחוק כשנהיה חלוצים בפלסטינה. באנו מכל מיני קהילות יהודיות בבריטניה ולא ידענו מה הם חיי שיתוף ולא היה לנו מושג כמה קשה יהיה להתרגל לעבודה גופנית כחקלאים או לפחות כפועלים שיועסקו ע"י הרשות האזורית לפיתוח החקלאות למען צרכי המלחמה. לא היה חשמל בבית וחימום החדר הגדול, בו קיימנו אסיפות ופעולות תרבות, נעשה באח בו הבערנו עצים מן היערות שבסביבה. שם נוצר דבק חברתי.

זאת היתה תקופת הצנע באנגליה הנאבקת על נפשה: הכל במנות מתוקצבות - מעט בשר, מעט חמאה, מעט מן הכל - אכלנו הרבה לחם ותפוחי אדמה. אסיפות סוערות ומכאובי הגוף שסרב להתרגל לעבודה המפרכת שנעלמו בערבים כשערכנו מסיבות וקבלות שבת כלילות שבת. פלסטינה היתה חלום, רק המלחמה היתה מציאות. אידיאולוגיה, לבטים, פנים חדשות מצטרפות, ויש כאלה שלא יכולים לעמוד בדרישות חברה מחייבת ועוזבים. סוף המלחמה ותבוסת הנאצים עדיין מצויים מעבר לאופק. קור מקפיא בחורף וגשם טורדני שחדר בעד המעילים העבים ביותר, ולך תקצור ירק קפוא לבהמות! צחקנו הרבה ובכינו לא מעט מפני ש"היא אוהבת אותו - הלמך הזה, הפושטק הזה, הבורד..." גיוסים ראשונים לצבא או לצי או לאוויריה. פרידה מן החברה ומזאת שפעם אחת חייכה אליך ברגע של שכחה.

החדשות מן הנעשה במחנות המוות הנאצים מתחילות להתחלחל לתוך העיתונות, אבל איש לא העלה על הדעת רצח של ששה מיליון יהודים ועוד מיליונים של צוענים, קומוניסטים ואף שבויי מלחמה. מאוחר יותר האמת האיומה נחשפת ומשפטי נירנברג מוכיחים קבל עם ועדה שהנאצים תכננו להעלים מן העולם את "הגזע היהודי הטפיל". התנועה דרשה שנשחרר חברים לעבודה בקנים, בהקמת מועדונים בערי בריטניה השונות, לעזור במחנות "העקורים" באירופה, להתגייס לפעולות סתר של העליה הבלתי ליגלית. רצינו לשמור על מסגרת של חברה חזקה ומלוכדת והריבים עם השליחים שבאו לדרוש שיחרור חבר זה או חברה זאת נמשכו לתוך הלילות. נוסד גרעין עליה אנגלי המורכב מחברי שלוש חברות הכשרה אם כי היותר מבוגרים מחוות-אדר ומגורזי-ליז היססו האם לקבל את הצוציקים של "שמריהו" שביניהם נמנו טומי, ג'ין ווילי, ינקל, לוי, רודה, שוש א', סלמה, מריאן, אריק א', איירין, אריה וג'וליה ואוסי (ליאון לייטמן, בלקי ונוקי ז"ל גם היו חלק מן ההכשרה הצעירה).

המשך... חבורה של רומנטיקנים

חברים החלו להיעלם מן ההכשרות למען בלתי ידוע אם כי לחשו שזה למחנות ההעפלה בדרום-צרפת. המאוכזבים היו אלה שנשארו לפי דרישת התנועה לעסוק בהדרכה. אבל הגיע היום שגם אלה ארזו את חפציהם המעטים במעין "צימאדן" עליה ועלו על רכבת בתחנת ויקטוריה בדרכם לארץ החלומות.

המציאות היתה קשה. מנסורה-אל-חיית בחורף הגשום או בקיץ הלוהט היה רחוק מן הפוסטרים של הקק"ל: חלוצות/חלוצים בחולצות כחולות הולכים לעבוד עם מעדר על הכתף ושיר "אל-יבנה-הגליל" בפה. אבל האמונה נשארה. החברה המלוכדת קלטה לתוכה את ה"צרפתים", ה"אוסטרלים" את הבודדים שנמשכו לגרעין בדרכו לארץ, ולבסוף חברי גרעין ה'.

בכל הזמנים הלכו והשתנו הדברים: הבונים-מנסורה, הפך לכפר-הנשיא, הצריפים והאוהלים פינו מקום לצריפים "שוודים" ואחר כך לבניני הפאר נוסח הקיבוץ המאוחד. צריפים עלו באש ושיכונים נבנו. חדר-האכל, שמסדו-רצפתו נמצא ליד המרכולית, נעזב כשנבנה חדר-האוכל החדש. הפנים היפות, העור החלק, חוסן הנעורים של ימי ההכשרה הפכו לקמטים, לגו שפוף והאידיאלים, הוי האידיאלים האלה הקצת מצחיקים שהפכו חלום למציאות, שהקימו ישוב קיבוצי לתפארת. היינו חבורה מוזרה של אידיאליסטים רומנטיים. ובנינו ובני בנינו על מה הם חולמים?

שבת שלום וחג ישוב שמח

אריק א'

פיתיון!

הצילומים הצהיבו בחלקם. יש ביניהם שצולמו לפני 40 שנה. הצלחתם לזהות? - כל הכבוד!

15. פנינה ג'	1. שמואל ח'
16. יוסי כ'	2. תמר ו'
17. שמעון פ'	3. דנה א'
18. סלמה	4. שבי מ'
19. דוד א'	5. עמוס נ'
20. שלופה	6. ג'ק ג'
21. מיכל ג'	7. אורן ק'
22. אמיר ודורית	8. בוב ו'
23. נורית א'	9. מיכל ד'
24. רענן ט'	10. יענקל מ'
25. רפי פ'	11. איתמר ע'
26. עמליה נ'	12. רינה כ'
27. שאול ס'	13. איציק ב-ד
28. גליה ט'	14. איירין ש'

חזל טוב... חזל טוב

* ימי הולדת *

1.8 בטי דוארי
נחמן אנגלסברג
אורה קנופס
אורלי ויסבורט
אהוד אלמן
ינאי קולט
סתיו דיבון (נכדה)

2.8 נעמי איתם (נכדה ארנברג)

3.8 מר סולומון ג'קסון ** בן 90 **
דליה וגנר
מיכל דדוש
לוטן מזרחי

4.8 בועז נאי
ליאור בן-זאב
הגר טוביס

5.8 ציונה מזרחי
דרור זיו

6.8 דוד דבולט
חנה איסטון
יוחאי וולפין
מלי עמית

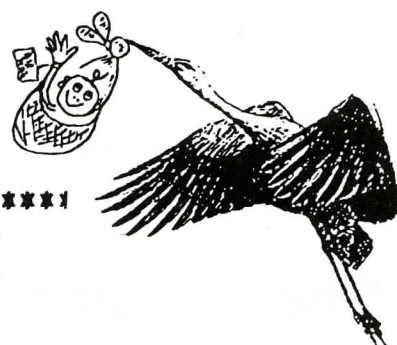
7.8 אודליה פרחי
(נכדה וטרמן)

* ימי נישואין *

1.8 אילה ואילן שור
3.8 שילה והנרי בן-יהודה
5.8 ליאורה ורוני וינשטיין

6.8 מרב וגידי איתם
רוני ואלישע וולפין
שרית וגיל קולינס

7.8 ציבי ואידו סלע

להורים: רמה ושלומי
לסבתא: איירין
ולכל המשפחה

שפע ברכות בהולדת הבת

להורים: גלית ומיכה
לסבים: לדוד ולשאולה
לסבתות הגדולות: לנטע ולרות גלעדי
ולשאר המשפחה העניפה
רוב נחת עם הולדת הבן

מה נשמע ?

* שבוע מלא וגדוש כל כך באירועים - משמחים ופחות משמחים - לא זכור לי. ובכן, במה להתחיל? באירועי "אצבע-הגליל" כמובן, שהשפעתם מורגשת בעקיפין גם אצלנו (שממוקמים ב"בוהן-הגליל").

מספר משפחות מק"ש מתארחות אצלנו, וביום שלישי בילו כאן ילדי הגנים של ממעין-ברוך, בפארק ובבריכה. לעומתם, ביטלו הגנים מצפת את ביקורם המתוכנן בפארק. מסתבר שגם גיאוגרפיה זה ענין יחסי.

* מאז יום שלישי, מתפשטות שמועות על האפשרות, שימי-המוסיקה יועברו מכפר-בלום אלינו. המארגנים המיואשים מסתובבים כאן ומנסים לבדוק אקוסטיקה, לאתר חדרים לחזרות, מקום למזנון, ולברר עוד אלף פרטים. בשעת כתיבת "מה-נשמע", עוד לא הוחלט סופית (הקטיושות עדיין מגיעות). נדמה לי ששוחרי המוסיקה אצלנו, מתחילים לראות צד חיובי במבצע "דין-וחשבון". השאלה היא, אם נצליח להרים פרוייקט ענקי כזה עם אתראה מזערית כזאת - במיוחד בסוף שבוע של חג המשק.

* מילה על קייטנת-אלי"ן, שהסתיימה ביום ראשון: חברים העירו לי, שלא מרגישים בילדים הפעם. האמת היא, שהם היו: א. מעטים ב. קטנים ג. היה רק בן אחד ביניהם... הכל עבר בניחותא, ונספר פרטים נוספים בשבוע הבא.

* גם השבוע נולדו שני תינוקות. והברכות מופיעות במקום המיועד לכך. ראוי לציין שאחת הלידות יוצרת בבת אחת "סבתא-רבתא" ראשונה אצל החברות, וסבא/סבתא ראשונים בין בני המשק. נו, נו, ...

* הקטע ה"ארכיאולוגי" הבא נמסר מפי טומי: "החממה שהוקמה סוף סוף ליד מחסן-הבגדים, מורכבת מחלקים של גג של צריף צבאי, שהיה המבנה היחידי שמצאנו כאן כשעלינו למקום. (עמד בשטח שבו נמצאת עכשיו חורשת הקאוזרינות). בזמנו פירקנו אותו והוא שימש לנו במשך שנים כמטבח של חדר-האוכל הישן". הבנתם?

* ביום שישי האחרון, יצא הנעורון לטיול-אופניים לכינרת, בהדרכתו של רוכב-האופניים הוותיק (עמוס - דיווחנו לכם על מסעו מת"א לכה"נ). הם בילו את הלילה בלונה-גל ועל החוף וחזרו למחרת - בתחבורה ממוכנת - עייפים אך מרוצים.

* שמענו שמרב (בן-אבי) זכתה בחוזה לעבודה בגלריה חדשה של המוזיאון הנודע של ניו-יורק ה-METROPOLITAN MUSEUM OF ART. היא מתמחה בעבודה דמוי-זהב ובשחזור חפצים עתיקים. (אני מקווה שהפרטים מדוייקים - אבל תוכלו לשאול אותה כשהיא תגיע לביקור בסוף השנה). להבדיל, בחג המולד האחרון, היא עיצבה את האיל הצפוני (REINDEER) המפורסם בחלון הראווה של MACY'S.

* כמעט עם צאתם בחזרה לאנגליה, יוצא לנו לברך את לורה, הדסה ושלו, (ממשפחת ניימרק) שבילו אצלנו חופשה. וליגאל, העומד לצאת לאוסטרליה בתום שנת הניסיון כאן - שיתמלאו כל התקוות.

המשך בעמוד¹²

המשך.... "מה נשמע"

* השבוע מגיעים לביקור, גם אליסון ואורלי ממשפחת המאירי. בילוי נעים לכולם.

* מגרש הכדורגל/פיכרפיו יהפוך כנראה ביום שלישי לזירת "סוסיאדה", שבה יפגינו רוכבינו הצעירים את הישגיהם. פרטים בימים הקרובים (אני מקווה).

נסיים באיחולים לשבוע שקט לכל אצבעות הגליל.
שבת-שלום חג-משק שמח

אנגה

אי יעשה לנו חגים?

היום אנחנו חוגגים את חג המשק ה-45. מאחורי הערב הזה שיימשך אל תוך הלילה, עומד צוות חזק ונחמד ובזכותו נוכל להיהנות מערב של בילויים והפתעות. תודה לכל מי שלקח חלק בכך ושיהיה לנו ערב טוב.
על כוונתי לפרוש מריכוז החגים הודעתי לא מכבר ובראשון בספטמבר אני מוסרת את המפתחות. למרות מאמציה של ועדת המינויים למצוא יורש לתפקיד, לא נמצא עדיין מי שיקבל ממני את המפתחות.

אפשר כמובן להעביר את כל החגים בצפיה בטלוויזיה ובלי ארועים מקומיים, והדבר קיים כבר במספר קיבוצים. אבל נדמה לי שאף אחד לא רוצה בכך, כי אחד הדברים המייחדים אותנו, הוא היכולת לחגוג ביחד. אם לא ימצא המחליף הנכסף עד תחילת השנה, הייתי רוצה שיהיו לנו לכל הפחות צוותים לחגי תשרי.
לכן, בימים אלה כבר התחלתי להרכיב צוותי חגים לשנת תשנ"ד ולחגי תשרי בפרט.

שיטת התכנון השנתי הוכיחה את עצמה בשנתיים האחרונות ואני מקווה שיותר חברים יתגייסו השנה.
כל מי שעשה זאת פעם, יודע שאידגון חג אין בו שום תמורה מלבד הסיפוק שבא עם המחמאות וההצלחה.
לעומת זאת יש בו עבודה קשה ומתח. אבל אם כל אחד יתנדב לצוות חג אחד בלבד, הוא יוכל להיהנות משאר החגים מבלי לעשות דבר, ובמצפון שקט.
אל תצפו שאחרים יעשו זאת כי המתנדבים הולכים ומצטמצמים והנטל נופל תמיד על אותם חברים.

יש כאלה שיודעים לארגן, אחרים יכולים לשיר, לקרוא, להנחות, לקשט, לאפות. התנדבו לתפקיד כלשהו בחג אחד וכך נבנה את החגים.

חג משק שמח ושבת שלום

נורית

באליפות הארץ לנוער שהתקיימה בבריכה
האולימפית בקריית-מוצקין והשתתפו גם
חדוה וולפין ונמרוד פלמה.

חדוה וולפין: השתתפה ב-100 מ' גב
וב-4x100 שליחות חופשי.

נמרוד פלמה: תפס ארבעה מקומות ראשונים
ושבר שלושה שיאי גילאים:

ב-200 מעורב אישי - מקום ראשון (2:28)
ב-100 פרפר - מקום ראשון (1:03) שיא גילאים
ב-200 פרפר - מקום ראשון (2:21) שיא גילאים
ב-50 חופשי - מקום ראשון (27.3) שיא גילאים
כמו כן השתתף עם קבוצתו במשחי השליחים
4x100 מעורב (מקום שני)
4x100 חופשי (מקום ראשון)

ולסיום הוא קיבל מגן לשחיין המצטיין של התחרות.

■ שיא משולש לפלמה באליפות נוער בשחייה

בשעה שתושבי אצבע הגליל שהו אתמול במקלטים, הצליח
שחיין הפועל הגליל העליון, נמרוד פלמה בן ה-13 מכפרהנשיא,
להשלים מאזן נאה של שלושה שיאי גילאים באליפות ישראל
לנוער, שהסתיימה בבריכת קרית-מוצקין. פלמה שחה 200 מ'
פרפר ב-2:21.98 דקות ומחק את שיאו בן ה-10 השנים של חן
שכטר.

"צא" לסילוק!

ביום קיץ לוהט יצאתי לדרך, לבקר במחנן לכיתות א'-ו', הנערך לפי מסורת עתיקה-יומין בחורשת האקליפטוסים שבין משק-הילדים ומגרש הכדורגל (סליחה - שדה הפיברפיו). נדמה לי שלא ביקרתי באזור זה מאז הכתבה הקודמת באותו נושא, ומשום מה הדרך מתארכת משנה לשנה. הייתי זקוקה ליד תומכת צעירה כדי להגיע למרכז ההתרחשויות...

השטח המסולע והמשופע כבר מראה סימנים רבים של פעילות יוצרת (כיום ג' בבוקר). שבילים מתוחמים באבנים, צבועות בחלקן, מוליכים אל הקבוצות השונות - כל קבוצה ויחודה. כדי להיכנס לאווירה המיוחדת השנה, נציין כבר בהתחלה את שמות הקבוצות: הילדים האבודים ילדי המחתר מכסחי המבוגרים הנוצה השחורה משוגעי הבוטנים כן, נושא המחנן הפעם "לא לסילוק". מה סילוק? איזה סילוק? על זה עוד תשמעו בהמשך. בינתיים תלוו אותי בסיבוב בקבוצות.

כל קבוצה מורכבת מ-14 ילדים (גילאי 6-12 כאמור) ומספר מדריכים צעירים. האווירה והמתקנים שונים לפי אופי המשתתפים.

אצל ילדי המחותר מסבירים לי ש"יש קבוצה של חברים שרוצים לסלק את כל הילדים מהמשק". ("כאילו" מוסיפים הגדולים - הקטנים לא בטוחים כל כך). "עכשיו מכינים ארוחת בוקר, ובעשר יש מן תחרות כמו אתמול עם כתב סתרים" ממשיכים לספר. "עשר בבוקר או עשר בצהריים?" שואל צוציק אחד והמדריכה הצעירה מסבירה בסבלנות כי אין 10 בצהריים. "אבל הערב כולם באים לפארק עם שק שינה ואוהל."

נמשיך ל"משוגעי הבוטנים" הם חזקים במתקנים. הגדר כמעט גמורה. ויש פח אשפה, טבון, ערסל ו... מייבש כלים. גם הסככה כבר יצאה מגדר תכנון ויש סיסמה: "משוגעי הבוטנים הכי טובים - התשובה למבוגרים". בכלל הם אומרים "אנחנו יותר חזקים". הם רק 20 ואנחנו יותר מ-400 (!)

גם בקבוצת "מכסחי המבוגרים" החצר כבר מסודרת. לפח-זבל יש מכסה מתרומם, ויש גם רמקול מאולתר. הסככה לצל בתהליך בניה ו- "מגדל שמירה על העץ", על כל צרה שלא תבוא.

לרוב הקבוצות שטח נפרד, אבל ה"נוצה השחורה" מופרדת רק ע"י גדר מה"ילדים האבודים". המייחד אותם הוא שער הכניסה המסתובב (כמעט כמו בהילטון). בגאווה מראים לי "מתקן לתיקים" ואומרים שהמקדר בתהליך בניה. דגל מתנוסס בכניסה וגם כאן ההכנות לארוחת בוקר בעיצומן. "מי לא אוהב כצל בכיזה המקושקשת?" שואלת המדריכה בהתחשבות מירבית. בערסל מסתתרת דמות קטנה שתופשת מנוחה.

אחרונה חביבה - "קבוצת הילדים האבודים" - כוחם אולי אינו במתקנים, השער כרגע בבניה, ופח האשפה הוא דלי פלסטי פשוט, אבל הם "עושים מוראל". ויש להם שיר שכולם כבר למדו בעל-פה והתנדבו לשיר לי במלוא הגרון:

לא לסילוק - המשך

(לפי מנגינה של דני סנדרסון):
יום בהיר של שמש
אין שום עננים
הילדים האבודים
למחנן יוצאים
ציירנו את הדגל
האויבים כבר כאן
וכשהם יגיעו
ננצח את כולם!

פזמון: הילדים האבודים
הם הכי טובים
הנה בא מבוגר גדול -
עוד שניה הוא כבר יפול!
מעל כל הקבוצות והמחננים
רק ה"ילדים האבודים".

לב המחנן (בכל המובנים) נמצא בלי ספק במבנה הבלתי-מוגדר, העומד בכניסה לשטח. משם פועלים רז מעין "הציף הגדול" ויד ימינו, יעלי זיו. סביבם טורח המטה הכללי, מורכב מהנעורים, שמביאים הספקה, מודיעים מודעות, וממלאים עוד הרבה פונקציות מועילות. לשאלתי מה דעתם על המחנן, קיבלתי תשובה (מיותם במגאפון - אלא מה?) "חיובי מאוד".

מתיישבים על סלע מוצל עם כוס מיץ פטל, ויעלי מתפנה לספר לקוראי "דברי":
"נושא הפעילויות השנה די מקורי. בהתחלה חשבנו על מחנה אינדיאנים ואז עלה הרעיון של "איום הסילוק". הנושא תפש תאוצה ובכל מיני מקומות התחילו להופיע מודעות בסגנון "ילדים החוצה". הוחלט על הקמת מחתרת. ובהשבעת לילה עם כתובת אש "לא לסילוק!" יצאנו לדרך. אירגנו "הפגנה סוערת".

כאן יעלי מפסיקה ומדהדת. "פתאם ראינו שהעניין יכול לצאת מידי שליטה. הקטע שצבט אותי היה כששאלנו את הילדים מה לעשות עם כל המודעות העוינות, והם התחילו לצרוח "לשרוף! לשרוף! לשרוף!!!" זה הזכיר לי את הסרט "המבול"... החלטנו למתן אותם קצת וללכת על "מלחמה שקטה". ביקשנו גם מ"קבוצת המסלקים" (הידועים לילדים, גם אם לא לנו... המערכת) לא לענוד את הסמלים שלהם."

סופר לי גם בסוד, שביום חמישי (כלומר אתמול) אחרי מלחמת המים בשטח האבוקדו, תארגן "סולחה" גדולה בנוכחות ההורים בפארק. "קבוצת הסילוק" תודה שהיא טענה, וחבריה יזכרו שגם הם היו פעם ילדים.

בסיום מעלה יעלי על נס את הנערים שלוקחים אחריות על צעירים יותר. "זאת מסורת טובה. בכלל יש הרבה חיוב בנעורים". והיא מסיימת - אני רוצה להודות לחברים שקיבלו בהבנה את הבלאגן של השבוע."

לפי דעת המערכת גם לצ'יפים הגדולים מגיע המון תודה על הנכונות לפעול.....

הכרך השמיני

בית כפר-הנשיא
משתתף בצערם של דורית חייט
מיקי, הילדים וכל בני המשפחה
על פטירת האב לאחר מחלה קשה

שְׁקִיּוֹת נִיִּילוֹן

הבעיה: ממה הן עשויות?
מדוע לא טוב להשתמש בהן?
בכמה משתמשים ליום/שבוע/שנה?
לבן אדם/למשפחה/ לקהילה - (כפר-הנשיא)?
כמה זה עולה לנו?

אלטרנטיבות: מה אתה יכול לעשות בנדון?

* הפלסטיק הוא תוצר-לוואי של התעשייה הפטרו-כימית. תעשייה המבוססת על אכילת אוצרות טבע (נפט) מוגבלים.

* שקית ניילון אחת מתכלה ומתפרקת כעבור 450 שנה. להבדיל מחומרים טבעיים כגון כותנה או נייר. יתרה מזו, שקית אשפה פלסטית אינה מאפשרת לחומרים המצויים בה להתפרק.

* כאשר שורפים שקיות פלסטיות (ובעצם כל מוצר פלסטי אחר), נוצר עשן מזהם.

* שקיות הניילון המיוחדות מהסוג המתכלה, מתפרקות לאור השמש. הבעיה היא, שכמויות האשפה הנערמות במזבלה, קוברות את השקיות הנ"ל בחשכה ולכן אפילו הן לא מתפרקות!

* פלסטיק מהווה את המקור השלישי בגודלו בפסולת הביתית.

* כל אחד מאיתנו משתמש ב-2-5 שקיות בממוצע ליום - 14-35 לשבוע - 728 - 1,820 לשנה.

* כל משפחה בת 4 נפשות משתמשת ב-8-20 שקיות בממוצע ליום.
56-140 לשבוע
2,912-7,280 לשנה.

* קהילה כמו שלנו (200 משפחות) משתמשת ב: 1,600-4,000 בממוצע ליום.
11,200-28,000 לשבוע
582,400-1,456,000 לשנה.

* במונחים כלכליים מדובר בסכום צנוע של כ-10,192 ש"ח - 25,480 ש"ח לשנה רק על שקיות ניילון.

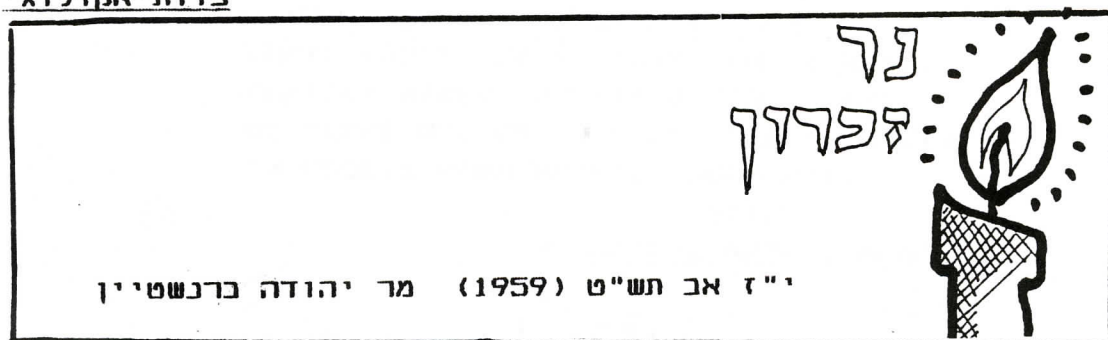
מה אנחנו יכולים לעשות?

א. להגביר את המודעות שלנו בשימוש בשקיות. להשתדל לשנות הרגלי צריכה, ולהשתמש בפחות.

ב. לנצל שקית כמה וכמה פעמים.

ג. להביא למרכזית תיק/סל או אפילו לקחת קופסת-קרטון מהכלוב בחוץ.

צוות-אקולוגי

שלושת חודשי חופשת הלידה שלי חלפו להם ביעף ושוב אני נכנסת לעניינים.

להזכירכם:

רות עובדת עם ג'ק קרבוק ועם השיננית ואני עובדת עם ד"ר שילקו.

שוב ושוב אנו - רות ואני - מתחננות לפניכם לנסות להבין שיש לנו חיים גם אחרי שעות העבודה ומבקשות שלא תתפסו אותנו בכביש, במרכולית, בארוחות, בשירותים הציבוריים וכו' לכל מיני הודעות ובקשות.

כמו כן אני מזכירה לכם שאנחנו מחייבות את מי שלא מגיע לטיפול ולא מודיע על כך מראש.

כן ניתן להשאיר הודעות בתאי הדואר שלנו, בדפים מחוץ למרפאה. גם להתקשר למרפאת השיניים. כל יום יש פה מישהי.

כמובן שלהודעות דחופות ובשעות סבירות אפשר להתקשר הביתה.
שלכם, לשירותכם תמיד
רקפת וגם רות ג.

ע ב י י כ י ב י ט ו ח

כל אופנוע, קטנוע, טוסטוס

חייב ביטוח חובה. כל רוכב רכבים אלה חייב רשיון נהיגה מתאים. בעלי רכבים אלה חייבים לבוא אלי עם פרטים של הרכב כדי לבטח בהתאם.

מיכאל כ.

ר י ה ו ט ל מ ו ע ד ו ן

בקרב נתחיל לרכוש ריהוט חדש למועדון. תקציבנו מוגבל. אם יוודע לכם על רצון של "נדבנים", לתרום למטרה כלשהי לקיבוץ, נא להפנות אותם אלינו, למטרה הזו.

תודה

הלין, מעין, מרקי

חבל
מאז

שם הסופר	שם הספר	תוכן
סנדרה בראון	תחרה צרפתית	רומן
נורית זרחי	אמן המסכות	רומן - 10 סיפורים
מייקל קריצ'טון	פארק היורה	" על ביוטכנולוגיה
אורי אדלמן	קונצ'רטו למרגל ולתזמורת	רומן מתח
רוברט סילברברג	ילד האתמול	מדע בדיוני
אייזק אסימוב	נסיך התוהו	" "
רוג'ר זילאזני	הסרטיפיקט	רומן
יצחק בשביס זינגר	זכרונות של חולה שכחה	רומן
אשר רייך	לחיות עם המוות	רומן על סין
ג'אנג שיאנליאנג	עץ ועלה	על סיפורי פיות
ג'ר.ר. טולקין	התא שהשתנה	פיצוח מסתרי
ג'ון באר-יִסטִיבִן רוזנברג	השחקן	מחזה
הסרפן	תכלת ואבק	דור תש"ח, דיוקן עצמי
אנטון צ'כוב		
דן הורוביץ		

AUTHOR	ספרים חדשים באנגלית	TITLE	CONTENTS
URSULA HOLDEN	THE CLOUD CATCHERS		NOVEL
ROBIN COOK	BLINDSIGHT		CRIME NOVEL
BARBARA NICHOLAE	TIES THAT BIND		" "
MARGARET YORKE	CRIMINAL DAMAGE		" "
CHARLOTTE WHITE	DEADLY MEDICINE		" "
HERB BROWN	PRESUMPTION OF GUILT		" "
MARY HIGGINS CLARK	WHILE MY PRETTY ONE SLEEPS		" "
ELIZABETH GEORGE	FOR THE SAKE OF ELENA		" "
DIANA HAMMOND	THE IMPERSONATOR		" "
STEPHEN WHITE	PRIVILEGED INFORMATION		" "
KATE WILHELM	DEATH QUALIFIED		" "
GORE VIDAL	EMPIRE		NOVEL .AMERICAN HISTORY

האשך בעמוד 19

ROBERT GODDARD
SUSAN SONTAG
DANIELLE STEEL
ROBERT BARNARD
SUSAN HOWATCH
VIRGINIA ANDREWS
LILIAN JACKSON BRAUN
" " "
R.D.BALLARD & T.CHIEF

JULIAN BARNES

MARY HIGGINS CLARK
JONATHAN KELLERMAN
SARA PARETSKY
FREDERIC RAPHAEL
MARGARET DRABBLE

HAND IN GLOVE
THE VOLCANO LOVER
JEWELS
POSTHUMOUS PAPERS
MYSTICAL PATHS
DARK ANGEL
THE CAT WHO MOVED A MOUNTAIN
THE CAT WHO WENT UNDERGROUND
BRIGHT SHARK

TALKING IT OVER

ALL AROUND TOWN
DEVIL'S WALTZ
GUARDIAN ANGEL
AFTER THE WAR
THE GATES OF IVORY

SUSPENSE NOVEL
HISTORICAL NOVEL
" "
CRIME NOVEL
NOVEL
NOVEL
CRIME NOVEL
" "
NOVEL (WRECKED
ISRAELI SUBMARINE)
NOVEL (CONTEMPORARY
LOVE TRIANGLE)
CRIME NOVEL
THRILLER
CRIME NOVEL
NOVEL
"

אל

סרטן המעי הגס הוא אחד מהגידולים הממאירים השכיחים ביותר בקרב בני 40 ומעלה.

גלוי מוקדם של סרטן זה, מביא לרפוי מלא ברוב המקרים.

לכן, אנו יוצאים בימים אלו במבצע של בדיקות צואה לדם סמוי. בדיקת צואה שנמצא בה דם, מחשידה על גידול כזה ומצריכה בדיקות נוספות אחריה.

מצורפת למכתב זה, ערכה לבדיקה. אנא קרא/י את ההוראות המצורפות, בצע/י את הבדיקה והחזר/י את המעטפה למרפאה כדי שנשלח את הבדיקות בצורה מרוכזת.

תודה על שיתוף הפעולה

צוות המרפאה

26.7.93

דו"ח מס' 1 מישיבות וועדת אד-הוק

בספירת הקולות בקלפי עלו ארבעה שמות שלהם היה המספר הגדול ביותר של הקולות, והוחלט מיד להכליל את כל הארבעה בצוות: שמואל, מיכיל נוי, יאיר וברוך. הצוות נפגש בשבוע האחרון לשלוש ישיבות. יש לציין שכרגע, שניים מחברי הצוות משרתים במילואים וזה גורם מעכב בהתקדמות העבודה. למרות זאת החלטנו שחלק מהעבודה תעשה גם בהרכב חלקי של הצוות על מנת לקדם את קצב העבודה.

להלן כמה מהנקודות שדנו בהן בישיבות שהתקיימו:

א. על מה דנים: כאמור, הסמיכה האסיפה את הצוות להציע הצעה בתחום המבני,

התהליכי והאישי לניהול המשק. היה לנו ברור שבמצב המשק כיום, חייבים לדון בתחום המבני, ולכן:

ב. לוח זמנים: יידרש לוועדה פרק זמן ארוך יותר מאשר חודש לגבש הצעות. נראה

לנו שאמצע אוקטובר הוא תאריך ריאלי יותר לסיום עבודת הוועדה. על מנת

להבטיח עבודה סדירה בתקופה הקרובה נפגשנו עם איתמר ועם קולין וסכמנו על הנקודות הבאות:

- קולין ממשיך בינתיים לתפקד כמרכז משק בעניינים השוטפים. אמנם הוא מברר כמה הצעות עבודה מחוץ לקיבוץ, אולם הוא יפעל מתוך התחשבות בלוח הזמנים שהוצע. הוועדה מביעה את הערכתה לאחריות שמאכלה קולין במצב שנוצר.

- גזבר: יש לפעול להחלפתו הקרובה של איתמר. עם זאת, הודיע איתמר שהוא

יעשה את כל הנדרש על מנת להכניס את הגזבר החדש לעבודה, וילווה אותו כל הזמן שיידרש, כולל טיפול בגזברות בתקופת הקורס (נובמבר - ינואר).

- הסדר הבנקים: וועדת הכספים (קולין, איתמר, מיכאל ויוסי) ממשיכים לפעל בנושא.

- המועצה הכלכלית: הדיון בהחלפת המועצה יושלם תוך חודש, ובינתיים ממשיך המועצה לפעול בנושאים השוטפים.

ג. יועץ לוועדה: הוועדה תפגש בימים הקרובים עם צבי כסה.

ד. דיון בהצעות חברי המשק: כפי שנאמר באסיפה תנתן לכל חבר המעוניין בכך

להופיע בפני הוועדה על מנת להעלות בפניה את הצעותיו. הישיבה תתקיים ביום

ו' 30.7.93 ב-12.00 בצהריים. הישיבה תתנהל באופן הבא: החברים המעוניינים

להשמיע את דברם לוועדה יירשמו במזכירות הטכנית, ויבואו בשעה שנקבעה להם.

לרות כל חבר תעמודנה 10 דקות להציג את הצעותיו ועוד חמש דקות לענות על

שאלות. ההצעות תרשמה והדיון עליהן יתקיים במועד נפרד.

חברים המעוניינים להופיע בפני

הוועדה מתבקשים להרשם במזכירות

הטכנית

לידיעת החברים - שלום!

לאור המצב הבטחוני השורר בצפון, פנו אלינו מהועדה המארגנת של "ימי המוזיקה" שבכפר בלום, בבקשה "להציל את המצב" ולקיים את הקונצרטים אצלנו. נכון שזה יוצא ברגע האחרון, ונכון שאנו חוגגים את חג המשק אבל מתוך התחשבות במצב שנוצר, הסכמנו לסידור הבא: החזרות תתקיימנה בכפר בלום ללא קהל.

(1) כל הקונצרטים יתקיימו בכפר הנשיא.

מדובר ב:

יום שישי 30/7 - באולם מ 1700 - 1900

מיום שבת ובמשך כל השבוע - (כרגע הסיכום הוא עד וכולל יום שני.
ביום ראשון בבוקר יוחלט אם גם ההמשך יהיה אצלנו - לאור התפתחויות אפשריות.) - א. קפה קונצרט בבריכה מ 1900 עד 2030
ב. קונצרט באולם מ 2100

(2) כל ההוצאות יכוסו במלואן.

(3) הקיבוץ יפוצה על שימוש במתקנים ושרותי עזר.

(4) מכירת כיבוד, קפה ועוגה ב "קפה קונצרט" ובמזנון אחרי הקונצרט - לקופת הקיבוץ.

כמובן שהסכמתנו ליטול את המעמסה הזו תתן לנו שם טוב ופרסומת אוהדת וגם אפשרות של מכירות מוגברות בוילאג' ובצמחי המרפא.
אנו מקווים שהחברים יקבלו את "ההנחתה" הזו בהבנה. כל עזרה והתנדבות של חברים תתקבל בברכה על-ידי המארגנים במשק.

תודה מראש

אדי, אבי, בת-שבע

סיכום השנת הראשונה לתיקצוב חשמל

נתונים, מסקנות והצעות להמשך

הקדמה

התחלנו בתיקצוב צריכת החשמל הביתי ביולי, 1992. עם היוודע חשבון יוני, 1993, ערכנו ישיבת צוות מורחב כדי לסכם את התוצאות המצטברות של השנה, להעריך את הירידה בהוצאות החשמל של המשק, ולבדוק אם שיטת חלוקת הנקודות, עליה החליטה האספה, אמנם נתנה הזדמנות מסכונ שווה לכל חלקי האוכלוסיה. בישיבה השתתפו צפורה, אורי ג', דוד א', מקס, קולין, איתמר ודודו. בתום הדיון הגענו להצעות לגבי ההמשך, שתובאנה לישיבה פתוחה של הצוות ואז לאישור האספה.

הירידה בחשבונות החשמל של המשק

1. כל חודש מגיע מחברת החשמל חשבון כולל למשק. בשלב ראשון מורידים ממנו את חלקו של המפעל. היתרה כוללת את הצריכה הביתית הפרטית, הצריכה במוסדות החברתיים ואותם ענפי ייצור הנמצאים בתחום המחנה.
2. חישבתי את הירידה בחשבון לפי הצריכה בקילו-ואט-שעות (קו"ש) כל חודש לעומת הצריכה באותו חודש ב-1990, 1991 ובחצי 1992, מוכפל בשלשת תעריפי ה"תנעו" הנוכחיים.
3. הירידה המצטברת ב-12 חודשי התיקצוב היתה 40,170 ש"ח. לפי החלטת האספה, המשק היה אמור לחסוך 10% לעומת 1990-1991 (כ-40,000 ש"ח) והערכנו שהחברים יחסכו עוד 10%. לכן, הירידה הצפויה היתה כ-80,000 ש"ח. בפועל, החברים חסכו יותר מ-25% מהתקציב שקיבלו, והירידה בחשבון החשמל היתה צריכה להיות כ-120,000 ש"ח. כיצד להסביר את ההפרש בין התחזית והמציאות?
4. בתחזית לא לקחנו בחשבון את השינויים בצריכה במוסדות החברתיים ובענפים שבמחנה (ה"זוילג" "זהמלונ", בעיקר). מדידות שנרך אורי מאשרות שהצריכה בחדר האוכל-המועדון-אולם דדו עלתה באופן משמעותי בשנתיים האחרונות. גם לא לקחנו בחשבון את גידול האוכלוסיה. בשנתיים האחרונות נוספו כ-10 בתי אב. יש תמימות דעים בצוות כי עובדות אלה מסבירות את ההפרש.

המלצת הצוות

שנמשך לחשב את סך התקציב לחלוקה ב-90% מהצריכה ב-1990, 1991 וחצי 1992, בשיטה שניהלנו עד כה. שנעדכן את החישוב בהתאם לגידול האוכלוסיה, ולפי החלטות החברה לגבי תוספת ציוד חשמלי בבתי החברים.

הרזרבה

1. היפרשנו 10,000 ש"ח כרזרבה בתחילת התיקצוב כדי לאפשר לנו לתקן עיוותים שיחגלו במשך השנה. השתמשנו ב-2,000 ש"ח ונשאר 8,000 ש"ח.

2. דנו בצוות מה לעשות בסכום זה, והגענו לשתי המלצות:

- א. לפצות חברים בקבוצות אוכלוסיה שיצאו מקופחים באופן מיוחד משיטת החלוקה.
ב. להפריש גם בהמשך רזרבה, בסכום של 5,000 ש"ח.

בדיקת שוויון שיטת חלוקת הנקודות

1. האספה קבעה שיטת חלוקה המבוססת על מינימום מרכיבים, מספר הנפשות בבית בתוספות מעטות עבור מצבים מיוחדים או חריגים.

2. כל חודש ערכתי את רשימת ההעברות המצטברות לחברים, חילקתי אותה לפי קבוצות האוכלוסיה, חישבתי את האחוז מתקציבו שכל אחד חסך ואת ממוצע אחוז החסכון בכל קבוצה. ההנחה בחישוב זה היא שכל יחיד ומשפחה יחסוך לפי גודל תקציבו (לא, למשל, שכל בית-אב (או-אם) יחסוך אותו סכום כסף, וגם לא שכל נפש תחסוך אותו סכום). השוויון נמדד במידה שממוצע אחוז החסכון בכל הקבוצות דומה. בטבלה בעמ' 4 נמצא סיכום השנה.

3. יש הבדלים גדולים בממוצעים בין הקבוצות. עד סוף 1992 היו ההבדלים מתונים יותר: הפערים נפתחו בחודשי החורף. תופעה מפתיעה לא פחות היא השונות הגדולה בתוך כל קבוצה. נסיתי לחלק את הקבוצות באופן אחר: הוספתי את המרכיב של גודל הבית, מיקומו, וחומר הבניה (הגורמים לרוב חופפים). השונות בתוך הקבוצות שנוצרו לא הייתה קטנה מקודם. במספר מיקרים, היו הפרשים גדולים בין שכנים לאותו בית עם אותו מספר נפשות. הצוות נאלץ להשלים עם העובדה שהרגלי הצריכה של החברים שונים הרבה יותר ממה שחשבנו מראש, ואין דרך להקטין את ההפרשים בתוך הקבוצה.

תיקון חלוקת הנקודות בהמשך

1. כדי לקבוע חלוקה שוויונית יותר של הנקודות בעתיד, לקחתי את רשימת הצריכה (בש"ח) של כל אחד והוספתי או הורדתי נקודות לקבוצה, עד שהגעתי למוצק אחוז חסכון שווה (25%) בכל קבוצה. כך תיקנתי, על הנייר, את אי-השוויון בחלוקת הנקודות על ידי התייחסות לביצוע בפועל בשנה הראשונה. נדמה לצוות שזו דרך טובה להגיע לשוויון, אם כי אין בה להקטין את הפערים בתוך הקבוצות.

2. בהסתמך על הבדיקה הנ"ל, הצוות מציע את החלוקה הנ"ל החל מחודש יולי:

הקבוצה	נק' עד כה	הצעת הצוות
יחיד מתחת לגיל 60	100	100
יחיד מעל גיל 60	110	125
יחיד מעל גיל 70	115	150
זוג מתחת לגיל 60	131	135
זוג מעל גיל 60	141	145
זוג מעל גיל 70	146	160
זוג עם ילד אחד	168	150
זוג עם 2 ילדים	186	170
זוג עם 3 ילדים	200	190
זוג עם 4 ילדים	210	195

הערות: א. מן הבדיקה, מתברר כי התוספות עבור ילדים קטנה ממה שחשבנו.

ב. התוספת הגדולה יותר עבור הילד השלישי נגרמת, לדעננו, מהעובדה שעבור שני ילדים מחממים חדר אחד, ועבור הילד השלישי מחממים חדר נוסף.

ג. אנו מציעים להעניק ליחידים ולזוגות מעל גיל 70 תוספת שהות, כי חברים בגיל זה שוהים יותר זמן בבית מאשר צעירים. ההצעה לעיל כוללת תוספת זו.

התוספות

1. הצעננו לחלוקת הנקודות כוללת את תוספת הגיל עבור בני 60+ ו-70+.

2. אנו מציעים להמשיך לתת תוספת 12 נקודות עבור תנוק, אך רק עבור השנה הראשונה ולא עבור שנתיים.

3. מציעים להמשיך בתוספת שהות (מלבד לגילאי +70) עבור עבודה בבית או מצב בריאות במשך יותר מ-14 יום.

4. מציעים להמשיך בשיטה של הפסקה זיכוי וחזיב חשמל בתום 3 שבועות העדדות מהמשק.

5. מצאנו כי אין הצדקה להפחתת חלק מהתקציב בבתי שיש בהם חזדי שמש, ואנו מציעים לתת להם את מלוא התקציב.

בדפים אלה נתתי רק תמצית הנתונים בלי פרוט יתר. אם ברצונך לקבל פרטים יתר: רשימה מלאה של ההעברות (ללא שמות) לפי הקבוצות, עיבוד רשימת הצריכה כדי להגיע לשוויון בין הקבוצות, פירוט הידידה בחשבונית החשמל לפי חודשים או כל אינפורמציה אחרת, נא לפנות אלי או לאורי ג', ונעשה למיטב יכולתנו לספק מבוקשך.

בשם הצוות המורחב,

מקס

סיכום שנת תיקצוב יולי 1992 - יוני 1993

אחוזי חסכון נמוכים, ממוצעים וגבוהים
כפי קבוצות האוכלוסיה
=====

גבוה ~~~~~	ממוצע ~~~~~	נמוך ~~~~~	הדדי + - ~~~~~	מספר משפחות ~~~~~	הגדרת הקבוצות ~~~~~
69%	27%	-2%	1	19	יחידים מתחת לגיל 60
44%	16%	-18%		13	יחידים מעל גיל 60
37%	12%	-10%	1	8	יחידים מעל גיל 70
54%	24%	-7%		16	זוגות מתחת לגיל 60
46%	25%	2%		26	זוגות מעל גיל 60
50%	21%	-3%	1 1	12	זוגות מעל גיל 70
39%	23%	4%		7	משפחות חד-הוריות
66%	36%	12%		19	זוגות עם ילד אחד
53%	32%	-5%		26	זוגות עם 2 ילדים
56%	27%	5%	1	22	זוגות עם 3 ילדים
48%	34%	15%		4	זוגות עם 4 ילדים

סיכום זה אינו כולל את 36 הבתים שחוברו למחשב באוקטובר

מתוך 177 הבתים בסיכום (כולל ה"חריגים"), 4 הגיעו ליתרה שכיכית מעל 10%, ולעוד 11 בתים יתרה שכיכית פחות מ-10%.

כ-92% מהבתים יש העברה חיובית עד 70% מהתקציב שקיבלו

אחוז החסכון -----	צריכה מצטברת -----	העברה מצטברת -----	נקודות -----
-------------------------	--------------------------	--------------------------	-----------------

בתים שיש בהם מונים 31,559 71,536 219,465

עם תוספת של 12% עבור הבתים ככא מונים 35,346 80,121 245,801

25%

8
7-31

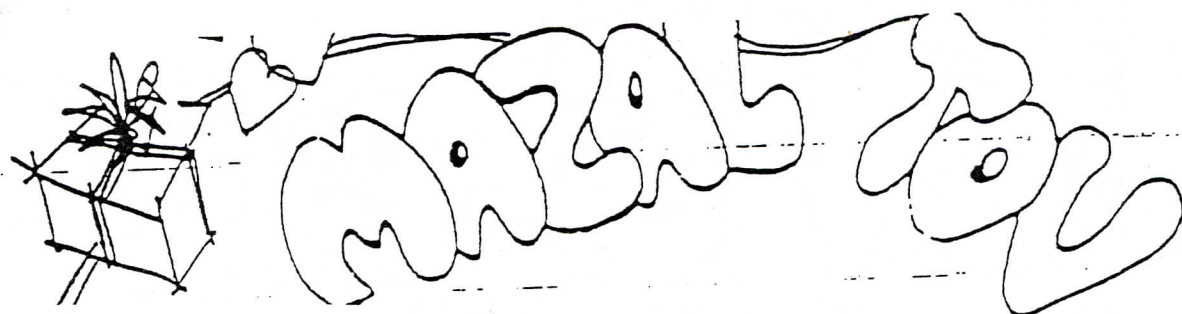
PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * What a week it's been - I hope I shall be able to squeeze all the news, both pleasant and less pleasant, into one Page...
- * The "military activities" north of us have brought visitors from Kiryat Shmoneh (families of some of our factory workers) for a few quiet nights, and children from Kibbutz Ma'ayan Baruch to spend a day at the pool and in the Park.
- * They also brought teams from Kol Yisrael, desperately looking for a fairly acceptable alternative location for the Musical Festival due to start in Kfar Blum TODAY. After a couple of days of frantic deliberations, it was decided to hold the concerts (in the meantime till Monday) in our Hall, which has excellent accoustics, it appears. Entrance with tickets only, of course. There will also be a couple of Garden-Concerts by the Swimming Pool (10 Shekel - I believe). The rehearsals (which are usually one of the main attractions, as they are open to the public - free), are taking place in Kfar Blum in spite of everything (they couldn't find enough suitable air-conditioned rooms here in Kfar Hanassi) BUT ARE CLOSED TO THE PUBLIC.
- * It is just as well we held the summer school for the Alyn children last week. They were a small group this year, and mainly girls.... so most people didn't even know they were here. As usual, a good time was had by all.
- * Rakefet is back (part-time) in the Dental Clinic. She works with Dr. Shilko, while Ruth G. continues working with Dr. Carabok. Please make appointments during working hours (barring emergencies).
- * We hear that Merav Ben-Avi is now working on contract for the Metropolitan Museum of Art in New York (no less....). She does restoration work and specialises in gold-leaf and marble. (Hope I got that right - do ask Leila, or Meirav herself, who is planning to come for a visit at the end of the year.)
- * Welcome (and good-bye, unfortunately) to Laura and the children, of the Nymark family. To Yig'al, who is leaving us for Australia, we wish all the best.
- * And from Australia this week, we welcome Allyson and her daughter Orly (Ha-me'iri) who have come to visit.
- * Our young swimmers have again done extremely well - especially Nimrod Palma, who won FOUR firsts in his age-group, and broke three records! He was awarded a special shield and it looks as though he has a future!
- * On Tuesday we shall be able to see the riding prowess of our youngsters - on the field which was once known as the football-field... Lydia has been teaching them, and she says that there will be competitions and games for the young ones.

I'd better stop - no more room on the Page. Shabbat Shalom, INGE

Our condolences to
DORIT CHAYAT and the family
on the death of her FATHER

HAPPY BIRTHDAY . HAPPY ANNIVERSARY

- 1.8.93. Betty Doari
Nachman Englesberg
Orah Knops
Orly Waisbort
Ehud Ellman
Janai Collett
Stav Devons
- 2.8. Naomi Etham
(Erenberg granddaughter)
- 3.8. Mr. Solomon Jackson -**90th**
Dalya Wagner
Michal Dadosh
Lotan Mizrachi
- 4.8. Boaz Ney
Lior Ben-Ze'ev
Hagar Tubis
- 5.8. Tziona Mizrachi
Dror Ziv
- 6.8. David Devolt
Hannah Easton
Jochai Wolfin
Mali Amit
- 7.8. Odilia Farchi
(Waterman granddaughter)

- 1.8. Ayala & Elan Shor
3.8. Sheila & Henry Ben-Yehuda
5.8. Liora & Ronny Weinstein
6.8. Merav & Gidi Eitham
Ronny & Elisha Wolfin
Sarit & Gil Collins
Chibby & Edo Sela

A BABY GIRL was born

MAZAL TOV

to the parents - Rama & Shlomi
grandma - Irene, and the family.
Lots of happiness.

A BABY BOY was born

MAZAL TOV

to the parents - Galit & Michah
the grandparents (the first
kibbutz-born ones!) David &
Shaula
great-grandma Netta (first member
with that title...)
and all the family.

And Mazal Tov also to THE KIBBUTZ -
THIS WEEKEND we are celebrating our 45th birthday, and the programme
is as follows:

TONIGHT - at 18.30 in the vicinity of the Dining Hall

OPENING CEREMONY, and GRAND BAZAAR till 21.15

and from 18.45 - a buffet-style supper in the Dining Hall
(open till 20.30)

at 21.30 the PARVARIM DUO (a well known Israeli group)
will perform in the Hall,

followed by coffee & cake on the terrace and dancing in the Dining Hall